Meid on wiidud Wenemaale,
Saadetud meid Saxamaale,
Ruijetud meid Rootsimaale,
Tuubitud Wene turule.
Sinna jõie meie hulka,
Sinna jõie meie sulka. —:

13. Küllon, küllon, wennukene,
Küll on waewa waesel lapsel;
Küll on waewa nurwerjägi;
Surm on suures joierjägi;
Sõõb ta putkid põõsaerte,
Lapub wetta lainerta.
Siirsi ta silmad sileda,
Kõrwa ääred nõkerdowad.
Kere poega loodu laiska,
Loodu laiska, saadu laiska;
Sõõb ta sia lihada,
Ratsub ta kõna munada
Siirsi ta silmad sinised,
Kõrwalerted kõwerad. —

14. Hellakene, nemmekene,
Hellakõine taadikõine!
Mis sa id minu hõidemerta?
Hõidemaast, narwatamerta?
Mitu wõõ olid uneta;
Mitu jooni joomatagi;
Mitu sõõri sõõmatagi.
Ei woind matta mättaerte,
Penna paju põõsaerte,
Käända nondude wahele!
Ennem minda, nerwatasid;
Kerwatasid, nallitasid.
Lootsid mülk tuge tulewa,
Lootsid abi artuwada.
Tugi saab neile, ker ei tunne,
Abi saab neile, ker ei oiwand.
Nüid mindõa wõõnerte
Kangeelle raubelderte.
Lagunegu Rootsi laewad!
Wõõga Wene hobesed